

906 Buď Bohu chvála

transpozice -3

Vstup, Průvod k bohoslužbě slova, Po promluvě, Průvod ke křtitelnici, Závěrečná prosba k Panně Marii

Vstup

1. Buď Bo - hu chvá - la, dík a čest a po - zdra - ve -

ni, že vze - šla no - vá ra - tolest na vin - ném kme -

ni! Z mi - lo - sr - den - ství Ot - co - va, jsme ú - dy tě - la

Kris - to - va a pu - tu - je - me s ním za Bo - žím krá - lovstvím.

Průvod k bohoslužbě slova

2. Teď k slovu Pravdy, křesťané, nebuďme hluší, ať nám Duch Boží zavane až do dna duší. Vždyť podle svatých zjevení jsme z Ducha nově zrození, v něm Bůh nás všechny zve do ráje lásky své.

Po promluvě

3. Co mluví Bůh, jsme slyšeli, jen dejme víru všech nejlepšímu Příteli a Králi míru. Ta slova v srdci chovejme, svědectví v činech vydejme těm, které svěřil nám do péče Pán Bůh sám.

Průvod ke křtitelnici

4. Ó radujte se, andělé, v radosti naší, že k duši posud ztemnělé sám Duch se snáší! Až ji svým světlem rozjasní, kmen církve si ji přivlastní, tu mladou ratolest, ať plody může nést.

Závěrečná prosba k Panně Marii

- 5.** Maria, Matko milosti,
ty hvězdo stálá,
své dítě Otci z výsosti
jsi v oběť dala.
Buď svatého křtu svědkyní
a bezpečnou ochránkyní
té duše zrozené
z Božího pramene!

Průvod k bohoslužbě slova

2. Teď k slo - vu Prav - dy, křes - ťa - né, ne - buď - me hlu -

ší, ať nám Duch Bo - ží za - va - ne, až do dna du -

ší. Vždyť po - dle sva - tých zje - ve - ní, jsme z Du - cha no - vě

zro - ze - ní, v něm Bůh nás všech - ny zve do rá - je lás - ky své.

Po promluvě

3. Co mlu - ví Bůh, jsme sly - še - li, jen dej - me ví -

ru všech ne - jlep - ší - mu Pří - te - li, a Krá - li mí -

ru. Ta slo - va v srd - ci cho - vejme, svě - dec - tví v či - nech

vy - dejme těm, kte - ré svě - řil nám do pé - če Pán Bůh sám.

Průvod ke křtitelnici

4. Ó ra - duj - te se, an - dě - lé, v ra - dos - ti na -

ší, že k du - ši po - sud ztem - ně - lé, sám Duch se sná -

ší! Až ji svým svě - tlem roz - jas ní, kmen cír - kve si ji

při - vlastní, tu mla - dou ra - to - lest, ať plo - dy mů - že nést.

Závěrečná prosba k Panně Marii

5. Ma - ri - a, Mat - ko mi - los - ti, ty hvěz - do stá -

lá, své dít - ko Ot - ci z vý - sos - ti, jsi v o - běť da -

la. Buď sva - té - ho křtu svěd - ky - ní, a bez - peč - nou o -

chrán - ky - ní, té du - še zro - ze - né z Bo - ží - ho pra - me - ne!